

Miloš Jiránek Žapas o moderní malbu / Ringen um moderne Malerei

Velká galerie / Grosse Galerie
5. 4. – 17. 6. 2012
Kurátor / Kurator: Tomáš Winter
Vernisáž 4. dubna, 17.00
18. dubna, 17.00, komentovaná prohlídka s kurátorem výstavy Tomášem Winterem

Čtenářka / Leserin, 1908, olej, plátno / Öl auf Lw., 135,5 x 110 cm, Národní galerie v Praze

Jan Preisler Žena a jezdec u jezera / Frau und Reiter am See, 1905

Opus magnum
5. 4. – 17. 6. 2012
Kurátor / Kurator: Petr Wittlich
Vernisáž 4. dubna, 17.00

Žena a jezdec u jezera / Frau und Reiter am See 1905, olej, plátno / Öl auf Lw., 74 x 100 cm, NG v Praze

Alena Anderlová Haligali / Hullygully

Malá galerie / Kleine Galerie
22. 3.–6. 5. 2012
Kurátor / Kurator: Marcel Fišer

Houpačky / Schaukeln, 2011, 60 x 80 cm, olej na plátně / Öl auf Lw.

Ondřej Maleček In natura

Malá galerie / Kleine Galerie
17. 5.–24. 6. 2012
Kurátor / Kurator: Marcel Fišer
Vernisáž 16. května, 17.00

V lese 2 / Im Wald 2, akryl na plátně / Acryl auf Lw., 140 x 170 cm, 2010

Retrospektivní výstava představuje jednu ze zakladatelských osobností českého moderního umění, malíře, literáta a výtvarného kritika Miloše Jirána (1875–1911). V roce 1896 vstoupil do Spolku výtvarných umělců Mánes, který se stal v Čechách klíčovou institucí při prosazování modernismu, a začal spolupracovat se spolkovým časopisem Volné směry. Kolem roku 1900 maloval náměty, čerpané ze života moderního města (kavárna Metropol, pražská periferie, fotbal). Rozvíjel v nich svůj tvůrčí přístup, postavený na optickém vnímání reality, a proto byl také srovnáván s impresionisty, aniž by v malbě užíval ryzi impresionistickou techniku. Linie aktuálních moderních motivů vygradovala v roce 1903 obrazem Sprchy v pražském Sokole, který umělec považoval za jedno ze svých nejpodstatnějších děl. Paralelně s tím se u Jirána objevily folkloristické náměty, které souvisely s jeho okouzením Slovákem. Poprvé je navštívil jako člen delegace doprovázející Augusta Rodina, později zde několikrát pobýval a podobně jako Joža Uprka maloval místní krajinu a obyvatele. Od roku 1903 zajížděl po tři roky na Slovensko, kde se pokusil o realizaci zbojnického cyklu, oslavujícího svobodu člověka a jeho sepětí s přírodou a kosmem; tento záměr však zůstal torzem. Pro Jiránkovu tvorbu po roce 1905 bylo důležité seznámení s Antonínou Zedníkovou, která se stala umělcovou manželkou. V sérii jejich portrétů ovlivněných Whistlerem se objevují obecnější symbolické obsahy, řešící pro secesi přitažlivou problematiku harmonického vztahu ženy a přírody na základě vyrovnání symbolických, smyslových a dekorativních složek malby. Jiránkův život se uzavřel předčasně v pouhých 36 letech. Na sklonku podzimu 1910 se nervově zhroutil a o rok později zemřel na tuberkulózní zánět mozkomíšních blan. Výstava, jejímž kurátorem je Tomáš Winter z Ústavu dějin umění AV ČR, je doprovázena monografií, v níž autor nově interpretuje Jiránkovo výtvarné a kritické dílo.

Diese retrospektive Ausstellung stellt eine der Gründerpersönlichkeiten der tschechischen modernen Kunst vor, den Maler, Literaten und Kunstkritiker Miloš Jiránek (1875–1911). Im Jahr 1896 trat er in den Verein bildender Künstler Mánes ein, der in Böhmen zur Schlüsselinstitution bei der Durchsetzung des Modernismus wurde. Um das Jahr 1900 malte er Sujets, die dem Leben der modernen Stadt entnommen waren (die Prager Peripherie, Fußball). In ihnen entfaltete er sein Schaffensprinzip, das sich auf die optische Wahrnehmung der Realität gründete, weshalb er auch mit den Impressionisten verglichen wurde, ohne dass er in der Malerei eine rein impressionistische Technik angewandt hätte. Parallel dazu tauchten bei Jiránek folkloristische Sujets auf, die mit seiner Begeisterung für die Mähri-sche Slowakei zusammenhingen. Diese hatte er zum ersten Mal als Mitglied der Delegation besucht, die August Rodin begleitete, später hielt er sich hier noch einige Male auf und malte die örtliche Landschaft und ihre Bewohner. Für Jiráneks Schaffen nach dem Jahr 1905 war von Bedeutung, dass er Antonina Zedníková kennenlernte, die zu seiner Frau wurde. In der Serie ihrer von Whistler beeinflussten Porträts tauchen allgemeinere symbolische Inhalte auf, die sich mit der für die Sezession so anziehenden Problematik einer harmonischen Beziehung zwischen Frau und Natur befassen. Jiráneks Leben endete vorzeitig im Alter von nur 36 Jahren. Gegen Ende des Herbstes 1910 hatte er einen Nervenzusammenbruch und starb ein Jahr später an einer tuberkulosebedingten Hirnhautentzündung.

Výstavu jednoho z klíčových obrazů Jana Preislera (1872–1918), který se dnes nachází ve sbírkách Národní galerie v Praze, připravil znalec Preislerova díla prof. Petr Wittlich. Obraz dokumentuje zajímavý zlom ve vývoji autorovy tvorby; jeho komplikovaný vznik dokládá existence hned pěti (!) malířských studií, což je i na Preislera, který svá díla důkladně připravoval kresbami i drobnějšími verzemi, velmi nezvyklý počet. Jedna z nich se nachází ve sbírkách GAVU Cheb. Obraz uzavírá předchozí Preislerovo období spojené s tématem jezdců u jezera, které vyvrcholilo v roce 1904 slavným Černým jezerem, založeném na černobílé škále, která v různých nuancích prostupuje celý obraz. Zároveň otevírá etapu novou, v níž malíř znovu řeší problém barvy, povzbuzen ohlasem legendární pražské výstavy Edvarda Muncha v únoru a březnu 1905. Preisler jako čelní představitel SVU Manes, který ji organizoval, Muncha v Praze provázal a pro výstavu dokonce navrhl plakát. První dvě studie jsou ještě založeny na polaritě černé a bílé, další tři už rozvíjejí barevnou škálu, vycházející z tónu ženina šatu. Ten se přitom zákonitě implementuje do barevné struktury každého obrazového celku. Červená, fialová a žlutá tak soutěží v jednotlivých studiích o ovládnutí chromatiky a s tím se mění jejich poetická nálada, založená na smyslové a psychické rezonanci barvy. Výsledné dílo je klasicky klidné, i když malířův rukopis a citění bohatých souzvuků barev ho naplňují velkým vnitřním životem. Celá série tak prokazuje Preislerovo mistrovství a jeho schopnost proměnit symbolistické téma ženy jako sfingy silou barevného vidění. Stylizovaná žena-sfinga už není chápána jako dekadentní femme fatale, ale jako personifikace přírody, která v bohaté Preislerově barevné dekoraci dává tématu jinocha kosmické naplnění.

Das Gemälde Jan Preislers (1872–1918) Frau und Reiter am See dokumentiert einen Bruch in der Entwicklung seines Schaffens. Seine komplizierte Entstehung wird dokumentiert durch die Existenz von gleich fünf (!) gemalten Studien, von denen sich eine in den Sammlungen der Galerie der bildenden Kunst in Cheb befindet.

Das Bild schließt die vorangegangene Epoche mit dem Thema des Reiters am See ab, die ihren Höhepunkt im Jahr 1904 mit dem berühmten Bild Der schwarze See erreichte, dessen Grundlage die Schwarz-Weiß-Skala ist. Zugleich eröffnet es eine neue Etappe, in der der Maler erneut das Problem der Farbe zu lösen versucht, angeregt durch den Widerhall der legendären Prager Ausstellung Edvard Munchs im Februar und März 1905. Preisler hatte Munch in Prag begleitet und auch für die Ausstellung das Plakat entworfen.

Die ersten beiden Studien beruhen noch auf der Polarität von Schwarz und Weiß, die drei weiteren entfalten bereits die Farbskala, die von dem Farbton des Kleides der Frau ausgeht. Dieser wird dabei gesetzmäßig in die Farbstruktur eines jeden Bildganzen implementiert. Das Ergebnis ist ein klassisch ruhiges Werk, auch wenn die Handschrift des Malers und das Fühlen reicher Harmonien der Farben es mit großem innerem Leben erfüllen. Die stilisierte Frau und Sphinx wird nicht mehr als dekadente femme fatale verstanden, sondern als Personifikation der Natur, die in Preislers reicher farbiger Dekoration dem Thema des Jünglings einen kosmischen Gehalt verleiht.

Alena Anderlová (1977) se po absolutoriu pražské AVU (1999–2005, Ant. Střížek, Michael Rittstein) vrátila do rodných Klatov. Spolu s několika dalšími malíři (Igor Grimmich, Lukáš Miffek, Karel Jerie) zastupuje určitou figurativní linii současné mladé malby spojenou s tendencí k vyprávění a groteskní nadsázce, kterou podchytila výstava Normální malba v pražském Mánesu v roce 2009. Také její obrazy mají zvláštní dynamiku. Uvolněným rukopisem vytváří dějové situace – někdy zcela realistické, jindy posunuté ad absurdum – založené na konfrontaci postav, zvířat či dopravních prostředků. Tato stále se opakující motivická trojice určuje její obrazový svět; naopak prostředí je tu většinou jen lehoučce naznačeno detailem architektury, silnice nebo několika stromy, což jejím obrazům dodává zvláštní neskutečnou atmosféru. Její příběhy jsou často mírně rozostřeny, jakoby zahaleny v mlze, případně se odehrávají v temném lese nebo v noci. Důležitou roli v nich pak hraje světlo, ať už v podobě záblesku či prudkého nasvícení. Není divu, že příznačným typem oné konfrontace je oslnění, nejčastěji zvířete „zasazeného“ reflektorem automobilu či jiného dopravního prostředku. V těchto případech jde o zástupné symboly dvou světů, racionálně technického, k němuž patří i prvek umělého světla, a pudově zvířecího, spojeného právě s nocí, do níž se světlo zařezává. Zároveň je rozostření symbolickým prvkem vyjadřujícím vzpomínku, která v sobě vždy spojuje reálné a imaginární. To platí i o posledním cyklu, který je základem chebské výstavy, v němž se autorka zabývá světem pouťových atrakcí. Podle jedné z nich, která má přímou vazbu na Klatovy, jsme ji i nazvali. Haligali je specifická forma kolotoče, kterou na přelomu 60. a 70. let zkonstruovala místní proslulá kolotočářská rodina. Haligali se sice na jejích obrazech přímo neobjevuje, magické slovo však okamžitě evokuje vzpomínku na nezaměnitelnou atmosféru zdejších poutí v dobách autorčina mládí, jak ji najdeme i v jejích obrazech.

Alena Anderlová (1977) kehrte nach der Absolvierung der Prager Kunstakademie (1999–2005) ins heimische Klatovy / Klattau zurück. Sie vertritt eine bestimmte figurative Linie der zeitgenössischen jungen Malerei mit einer Tendenz zum Erzählen und zur grotesken Übertreibung. Auch ihre Bilder besitzen eine eigenartige Dynamik. Mit einer lockeren Handschrift stellt sie Handlungssituationen dar – manchmal völlig realistische, ein andermal ad absurdum geführte –, die auf einer Konfrontation von Gestalten, Tieren oder Verkehrsmitteln beruhen. Diese sich ständig wiederholende motivische Dreieitheit bestimmt ihre Bilderwelt; die Umgebung wird hier dagegen meistens nur leicht angedeutet durch ein Architekturdetail, eine Landstraße oder einige Bäume, was ihren Bildern eine eigenartige unwirkliche Atmosphäre verleiht. Ihre Geschichten werden häufig leicht unscharf dargestellt, als wären sie von Nebel verhüllt, oder als spielten sie sich in einem dunklen Wald oder in der Nacht ab. Gleichzeitig ist diese Unschärfe ein symbolisches Element, das eine Erinnerung ausdrückt, die in sich immer Realistisches und Imaginäres verbindet. Das gilt auch für das Herzstück der Ausstellung in Cheb, ihren letzten Zyklus, in dem sich die Künstlerin mit der Welt der Kirmesattraktionen befasst. Nach einer dieser Attraktionen, die eine direkte Verbindung zu Klattau hat, haben wir die Ausstellung auch benannt. Hullygully heißt nämlich auch eine besondere Art von Karussell, die an der Wende der 1960er und 1970er Jahre von einer berühmten Karussellbetrieberfamilie aus Klattau konstruiert worden war.

První výrazný úspěch Ondřeje Malečka (1977) přišel už s jeho absolutoriem na Vysoké škole uměleckoprávní (2006), kdy byl jeho cyklus na téma Máchova Máje vybrán jako reprezentant školy na přehlídce nejlepších diplomových prací StartPoint. Tento cyklus obsahuje už všechny rysy jeho pozdější tvorby: romantický, někdy až dekadentní přízvuk a zcela originální styl, jež se nese v drsně naučivším duchu. V roce 2008 byl pozván na první ročník česko-německého malířského symposia na Kvildě. Šumava se svou váchalovskou mystikou a tajemnou atmosférou pralesů a slatí rozezněla podobné tóny a Maleček zde vytvořil další rozsáhlejší sérii prací, v níž pak pokračoval i v Praze. Od té doby je o něm slyšet čím dál silněji. Byl u vzniku skupiny Obr., jejíž další členové Josef Archer, David Hanvald, Karel Štědrý a Martin Krajc dnes patří k nejvýraznějším osobnostem na malířské scéně, pak se však rozhodl pro osamělou cestu, která koresponduje s jeho založením a konečnou i s tematikou jeho obrazů. Obrazy malované rozmáčkly „dětským“ stylem, jímž bravurně zvládá velké formáty, zaplňuje motivy se symbolickými významy, jako jsou lebky a kosti či jakási temná smuteční květena. Neskloňuje však k literárnosti, naopak vždy je svrchovaně výtvarný. Jeho obrazovost je nezaměnitelná – s oblíbenou používá i v moderním umění tak nezvyklý motiv, jako jsou dekorativní bordúry při okrajích obrazů. Vyhrčeně subjektivnímu přístupu k tvorbě odpovídají i Malečkovy autorské knihy, „... plné kresebných a citačních intervencí na pozadí vlastního rozpadu předmětu (plíseň, vlhkostní mapy, slepené stránky apod.)“ (P. Vaňous)

Der erste bemerkbare Erfolg von Ondřej Maleček (1977) stellte sich bereits mit seinem Absolutorium an der Kunstgewerlichen Hochschule in Prag (2006) ein, als er zum Repräsentanten der Hochschule bei der Aktion StartPoint ausgewählt wurde, einer Schau der besten Diplomarbeiten von Kunsthochschulen. Seine Diplomarbeit weist bereits alle Züge seines späteren Schaffens auf: den romantischen, manchmal gar dekadenten Akzent und den völlig originellen Stil, der von einem naivistischen Geist getragen wird. Im Jahr 2008 wurde er zum ersten Jahrgang des tschechisch-deutschen Malersymposiums in Außergewald / Kvilda eingeladen. Der Böhmerwald mit seiner Mystik und geheimnisvollen Atmosphäre der Urwälder und Hochmoore regte ähnliche Töne an und Maleček schuf hier eine weitere umfangreiche Serie von Arbeiten, die er dann auch in Prag fortsetzte. Seit dieser Zeit ist von ihm immer mehr zu hören. Seine Bilder, gemalt in einem schwungvoll „kindlichen“ Stil, in dem er auch große Formate bravourös bewältigt, füllt er mit Motiven von symbolischer Bedeutung. Er leitet jedoch nicht ins Literarische ab, im Gegenteil, er ist immer aufs Höchste Bildkünstler. Seine Imagination ist unverwechselbar – mit Vorliebe verwendet er auch ein in der modernen Kunst so ungewöhnliche Motiv wie dekorative Bordüren am Rand der Bilder.

Počátkem může být nula / Man kann bei Null beginnen

Videoroom

5. 4.–17. 6. 2012

Kurátorky / Kuratorinnen: Terezie Nektivodová, Sláva Sobotovičová

Vernisáž 4. dubna, 17.00

Juraj Horváth Ilustrace ke knize Sylvy Fischerové Egbérie a Olténie / Illustrationen zum Buch von Sylva Fischerová Egbérie und Olténie

Muzeum Café, Galerie pod baobabem / Galerie unter dem Baobab

19. 1.–25. 3. 2012

Kurátor / Kurator: Marcel Fišer

Vernisáž 18. ledna, 17.00

13. června, 17.00, autorské čtení Sylvy Fischerové za přítomnosti Juraje Horvátha, který ten den povede v galerii výtvarný workshop pro děti

Stálé expozice / Dauerausstellungen

Sbírka GAVU Cheb / Sammlung der GAVU Cheb, Vlasta Vostřebalová-Fischerová

Kurátoři / Kuratoren: Marcel Fišer, Ondřej Chrobák

23. května, 17.00, přednáška Michaly Frank Barnové o Vlastě Vostřebalové-Fischerové.

Hlavní budova, 1. patro / Hauptgebäude, 1. St.

Gotické sochařství Chebska, Evropské malířství 17. a 18. století / Gotische Bildhauerei des Egerlandes, Europäische Malerei des 17. und 18. Jh.

Kostel sv. Kláry / St.-Klara-Kirche

Ženy v lázních/ Frauen im Badehaus, před / vor 1925, olej, plátno / Öl auf Lw., 48,5 x 58,5 cm

Přednášky

Přednášky probíhají vždy ve středu od 17.00 v kavárně. Vstupné 40 Kč, pro členy klubu zdarma.

Pavel Vančát: Osobnosti české fotografie

11. dubna, Miroslav Tichý

2. května, Jan Svoboda

Pavel Vančát představí dvě klíčové osobnosti české poválečné fotografie. Zatímco Jan Svoboda má již mnoho let pozici uznávaného klasika a nejvýznamnějšího následovníka Josefa Sudka, Miroslava Tichého donedávna neznali ani znalci české fotografie. A už vůbec jej jako umělce nebrali v Kyjově. Nicméně zarostlý a otrhaný podivín, který aparáty vlastní konstrukce potajmu fotil zdejší ženy, se v posledních letech stal jedním z největších objevů světové fotografie 20. století a jeho výstavy proběhly v nejvýznamnějších světových muzeích.

Miroslav Tichý

Peter Kováč, Veit Stoss

25. dubna

Peter Kováč ve svém cyklu představuje umění pozdní gotiky a rané renesance. Po Leonardově Dámě s hranostajem a Memlingovu Posledním soudu to bude i tentokrát dílo spojené s polským prostředím. Sochař Veit Stoss (1450–1533) je totiž spjat především se dvěma městy – s Krakovem, kde vytvořil proslulý Mariánský oltář, a Norimberkem, kde se mj. nachází jeho slavný Andělský pozdrav.

Středy v GAVU

Akce (s výjimkou koncertu) se konají v hlavní budově od 17.00.

4. dubna	Sbírka GAVU Cheb; Miloš Jiránek: Zápas o moderní malbu; Jan Preisler: Žena a jezdec u jezera, 1905; Juraj Horváth: Egbérie a Olténie	vernisáž
11. dubna	Pavel Vančát: Miroslav Tichý	přednáška
18. dubna	Tomáš Winter: Miloš Jiránek (doprovodná akce k výstavě ve Velké galerii)	komentovaná prohlídka
25. dubna	Peter Kováč: Veit Stoss	přednáška
2. května	Pavel Vančát: Jan Svoboda	přednáška
9. května	Výtvarná soutěž Pod širým nebem	vernisáž
16. května	Ondřej Maleček: In natura	vernisáž
23. května	Michaela Frank Barnová: Vlasta Vostřebalová-Fischerová (doprovodná akce k výstavě ve stálé expozici)	přednáška
30. května	Richard Biegel: Baroko v Čechách	přednáška
6. června	19.00, kostel sv. Kláry, slavnostní koncert barokní hudby k 50. výročí galerie	koncert
13. června	Sylva Fischerová: Egbérie a Olténie (doprovodná akce k výstavě Juraje Horvátha)	autorské čtení

Vědecko-výzkumné pracoviště pražské AVU buduje od roku 2007 archiv českého videoartu. Od roku 2010 jej postupně zveřejňuje v edici Vida ve spolupráci s nakladatelstvím DIVUS. Na první kompilaci, shrnující videa tematizující prostor, architekturu a urbanismus, je zastoupeno 18 umělců, mj. Jano Mančuška, Tomáš Vaněk, Eva Kotátková, Zbyněk Baladán či Tomáš Svoboda.

Eine Auswahl der tschechischen Videokunst beinhaltet Filme, die den Raum, die Architektur und den Urbanismus thematisieren. Unter den 18 Künstlern sind u. a. Jano Mančuška, Tomáš Vaněk, Eva Kotátková, Zbyněk Baladrán oder Tomáš Svoboda vertreten.

Grafik a ilustrátor Juraj Horváth (1974) je zakladatelem nakladatelství Baobab, které vede se svojí ženou Terezou. A také hybným duchem spolupráce Baobabu s GAVU Cheb, jak v rámci panelu vyhrazeném výstavám současné české ilustrace v galerijní kavárně, tak i ve výzdobě originálního dětského koutku – Galerie pod baobabem výtvarníky z okruhu nakladatelství. V obou částech se nyní prezentuje i sám. V kavárně to jsou ilustrace k letošní novince z Baobabu, knižé nezvyklých pohádek literátky a filozofky Sylvy Fischerové Egbérie a Olténie. A v Galerii pod baobabem? Nechme se překvapit, Juraj chystá něco hodně nezvyklého! K 50. výročí galerie Baobab a GAVU Cheb zároveň připravili limitovanou edici triček, které navrhli výtvarníci, kteří se dosud na spolupráci podíleli: vedle Juraje Horvátha to jsou Darja Čančíková, Dagmar Urbánková a Chruďoš Valoušek. Ještě něco k samotnému autorovi, jehož dílo se v Chebu neobjevuje poprvé – jeho zatím největší výstava proběhla v roce 2007 právě zde. Juraj Horváth vystudoval Vysokou školu uměleckopřmyslovou v Praze v ateliéru ilustrace a grafiky profesora Jiřího Šalamouna, po němž tento ateliér v roce 2003 převzal. Jeho knižní úpravy a ilustrace byly několikrát oceněny v soutěži Nejkrásnější česká kniha, za knihu Příběhy z Parní lázně získal v roce 2001 na Lipském knižním veletrhu cenu Nejkrásnější kniha světa. Od roku 2000 je autorem vizuálního stylu Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů v Jihlavě.

Der Grafiker und Illustrator Juraj Horváth (1974) ist der Gründer des Verlags Baobab und auch der rührige Geist der Zusammenarbeit zwischen Baobab und GAVU Cheb, und zwar nicht nur im Rahmen der Wandtafel für Ausstellungen der gegenwärtigen Illustration im Café, sondern auch bei der Ausstattung der originellen Kinderecke – Galerie uter dem Baobab von den Künstlern aus dem Umkreis des Verlags. In beiden Teilen wird jetzt auch er vorgestellt. Juraj Horváth studierte an der Kunstgewerbehochschule in Prag, im Atelier für Grafik und Illustration von Professor Jiří Šalamoun, dessen Atelier er im Jahre 2003 übernahm. Seine Buchgestaltungen und Illustrationen wurden beim Wettbewerb „Das schönste tschechische Buch“ mehrmals ausgezeichnet und im Jahre 2001 gewann er an der Leipziger Buchmesse den Preis „Schönstes Buch der Welt“.

Reinstalace stálé expozice u příležitosti 50. výročí galerie je pro GAVU Cheb nejvýznamnější událostí roku. Nová podoba výstavních sálů (paneláž, osvětlení) bude doprovázena několika zásadními novinkami. Vedle jmen, která obohatí historickou část (Jiří Kolář, sestry Válový, Jiří John, Adriena Šimotová), se díky vstřícnosti několika významných umělců (Vladimír Škrepl, Václav Stratil, Jiří Kovanda, Michal Pěchouček, Josef Bolf, Kryštof Kintera) podařilo sbírku doplnit novými akvizicemi, které ji posunou až do dnešní doby. Další novinkou je prostor věnovaný moderní architektuře Chebu, rozšíření expozice o jednu místnost přemístěním depozitáře nebo sál věnovaný proměnným výstavám „z depozitáře“. Jako první tu představíme dílo Vlasty Vostřebalové-Fischerové - ve sbírce se nachází dva z jejích nejvýznamnějších obrazů a konvolut kreseb. Autorka, jejíž ostře kritické vidění společnosti s sebou nese tíživou, až halucinační atmosféru moderního života, zachycovala s velkou dávkou fantazie a bizarní poetiky lidské odcizení a mezní situace života. V jejím díle se mísí sociální náměty s fantaskní poezií a palčivou groteskností. Na této zvnitřnělé dimenzi její práce se nepochybně podepsal i její soukromý život, mj. krátké a nepříliš šťastné manželství s proslulým překladatelem a šéfem činohry Národního divadla Otokarem Fischerem.

Druhou stálou expozicí GAVU Cheb je mimořádná kolekce gotického sochařství z území bývalého Chebska doplněná o soubor barokního malířství a tzv. chebských intarzií v barokním kostele sv. Kláry. Za pozornost stojí i samotná budova, která patří k nejvýznamnějším stavbám vrcholného baroka u nás.

Die Neuinstallierung der ständigen Ausstellung aus Anlass des 50jährigen Bestehens der Galerie ist das wichtigste Ereignis des Jahres. Neuigkeiten sind ein Raum, der der modernen Architektur in Eger / Cheb gewidmet ist, oder ein Saal für Wechselausstellungen „aus dem Depot“. Als erstes stellen wir hier das Werk von Vlasta Vostřebalová-Fischerová vor. Die Künstlerin, deren äußerst kritische Sicht der Gesellschaft eine beklemmende, halluzinatorische Atmosphäre des modernen Lebens mit sich bringt, hielt mit einer großen Portion an Phantasie und bizarrer Poetik die menschliche Entfremdung und die Grenzsituationen des Lebens fest.

In der Barockkirche St. Klara wird eine außergewöhnliche Sammlung gotischer Plastik aus dem Gebiet des historischen Egerlands gezeigt, ergänzt durch einen Komplex barocker Malerei und von sog. Egerer Intarsien. Aufmerksamkeit verdient auch das Gebäude selbst, das zu den bedeutendsten Bauten des Hochbarocks in Tschechien gehört.

Veit Stoss, Mariánský oltář v Krakově

Richard Biegel, Dějiny barokní architektury

30. května, Baroko v Čechách

Dr. Richard Biegel z Ústavu pro dějiny umění FF UK postupně představí baroko ve čtyřech zemích, kde dosáhlo svých vrcholných projevů: v Itálii, Čechách, Rakousku a Francii. Tentokrát bude pokračovat ve své první přednášce věnované Čechám.

Michala Frank Barnová: Vlasta Vostřebalová-Fischerová

23. května

Doprovodná přednáška k výstavě Vlasty Vostřebalové-Fischerové (1898–1963) ze sbírek GAVU Cheb. Autorka jí věnovala diplomovou práci a bude se podílet i na velké výstavě příští rok v Moravské galerii (více viz rubrika Stálá expozice).

Koncert

6. června, 19.00, Kostel sv. Kláry

Slavnostní koncert k 50. výročí galerie bude zaměřen na barokní hudbu. V podání Gabriely Eibenové (soprán), Floriany Deutera (barokní housle), Jana Čížmáře (loutna, teorbá) a Adama Viktory (varhany) zazní skladby Heinricha Ignaze Franze Bibera, Samuela Capricornuse, Gottlieba Muffata a dalších autorů. Vstupné 100 Kč (pro členy klubu 80 Kč), předprodej v pokladně galerie.

Výtvarná soutěž „Pod širým nebem“

Uzávěrka soutěže: 30. dubna 2012

Vernisáž výstavy a slavnostní ocenění vítězů: 9. května 2012, 17.00

Výstava prací: Malá galerie, 10.–13. května; vítězné práce: 2. patro, 10. května–17. června

Pro patnáctý ročník výtvarné soutěže pro žáky základních škol a nižšího gymnázia, každoročně vyhlašované v jarním období, vybrala galerie téma, které s jarem úzce souvisí a svou inspiraci nalezlo v reprezentativní výstavě impresionisty Miloše Jiráňka. Soutěž je určena všem pozorným divákům a cititelům přírody, kterým jejich vnímavá duše vypráví o pocitech krajiny, když se ráno svěží probouzí, chvěje v odpoledním žáru, či večer, přikryta barevnou klenbou oblohy, vydechuje únavou. Vyžívá všechny, kteří kdy v krajině odpočívali, hráli si či stanovali, k smělému vyjádření svých dojmů a vzpomínek formou nejrůznějších výtvarných technik. Z došlých prací vybere odborná porota vítěze ve třech věkových kategoriích (7–9 let, 10–12 let, 13–15 let), které slavnostně vyhlásí a ocení při příležitosti otevření výstavy. Více na www.gavu.cz/akce.

Programy pro veřejnost

Animační programy pro školy

Galerie nabízí školám doprovodné programy, které žákům interaktivní formou zprostředkávají právě probíhající výstavy. Vhodné jako doplněk výuky.

Kontakt: veronika.lochmanova@gavu.cz.

Komentovaná prohlídka probíhajících výstav

Každou středu v 16.00 se v galerii uskuteční prohlídka s výkladem historika umění. Sraz u pokladní galerie. Prohlídka trvá cca 45 minut. Vstupné obvyklé.

Klub

Volný vstup na výstavy a přednášky, sleva na koncerty, zaslání tištěných pozvánek a čtvrtletních programů, 20 % sleva na katalogy z produkce galerie. Roční členství 400 / 200 Kč (žáci, studenti do 26 let, senioři nad 60 let, ZTP).

Galerie výtvarného umění v Chebu / Galerie der bildenden Kunst in Eger
příspěvková organizace Karlovarského kraje, náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16, 350 02 Cheb,
T: +420 354 422 450, F: +420 354 422 163, info@gavu.cz, www.gavu.cz

1] Hlavní budova budova / Hauptgebäude, náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16
2. patro / Stock: Velká galerie / Große Galerie, Galerie pod baobabem / Galerie unter dem Baobab

1. patro / Stock: Opus magnum; Sbírka GAVU Cheb – stálá expozice českého moderního umění / Sammlung der GAVU Cheb – ständige Ausstellung tschechischer moderner Kunst.
Přízemí / Erdgeschoss: Malá galerie / Kleine Galerie, Videoroom, museum shop, museum café.

Otevřeno / Geöffnet: úterý–neděle / Dienstag–Sonntag 10.00–12.00, 12.30–17.00.

Vstupné / Eintritt: 70 Kč / 40 Kč (senioři od 60 let, studenti SŠ a VŠ, ZTP / Seniore ab 60 Jahre, Studenten, Schüler ab 16 Jahre und Behinderte mit Ausweis) / 10 Kč (žáci ZŠ / Schüler bis 15 Jahre).

Vstupenka platí i do barokního kostela sv. Kláry. / Die Eintrittskarte gilt auch für die barocke St.-Klara-Kirche.

2] Barokní kostel sv. Kláry / Barocke St.-Klara-Kirche, Františkánské náměstí
Stálá expozice Gotické sochařství historického Chebska a evropská malba 17. a 18. st. / Ständige Ausstellung Gotische Bildhauerei des historischen Egerlands und europäische Malerei des 17. und 18. Jhds.
Vstupné / Eintritt: 20 / 10 Kč (senioři od 60 let, studenti SŠ, VŠ, žáci ZŠ, ZTP / Senioren ab 60 Jahre, Studenten, Schüler, Behinderte mit Ausweis).

Přednášky / Vorträge: 40 Kč, pro členy galerijního klubu zdarma / Klubmitglieder frei.